

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2022 č. j. MSK 48876/2022

takto:

- I. Návrh na přerušení řízení se **zamítá**.
- II. Žaloba se **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou doručenou soudu dne 15. 8. 2022 domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako nepřipustné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále také jen „stavební úřad“ nebo „MUFO“) ze dne 17033/2011, sp. zn. MUFO_S

3221/2011, ze dne 7. 10. 2011 ve věci povolení stavby vodního díla nazvané „Inženýrské sítě pro výstavbu RD, parc. č. XA v k. ú. X.“.

2. Žalobkyně napadené rozhodnutí obdržela ve formě výstupu automatizované konverze s doložkou automatizované konverze do dokumentu v listinné podobě, kterou vystavila Česká pošta, s. p. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí ani doložka nejsou označeny podpisem, resp. elektronickým podpisem, ani otiskem úředního razítka žalovaného, neobsahuje podle žalobkyně rozhodnutí všechny náležitosti vyžadované § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“); za těchto okolností není garantována nezměnitelnost rozhodnutí a také to, že pochází od žalovaného.
3. K žalobkyní podanému odvolání ze dne 22. 12. 2016 žalobkyně doplnila, že se jedná o její podání s názvem „Žádost o obnovu řízení“, týkající se rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 7. 10. 2011, zn. MUFO 17033/2011, když uvedené rozhodnutí žalobkyně obdržela dne 17. 4. 2019, jak lze zjistit z protokolu MUFO ze dne 17. 4. 2019 a z podání žalobkyně ze dne 29. 4. 2019, kterým doplnila své odvolání. Přílohou posledně jmenovaného podání bylo vyrozumění Katastrálního úřadu Frýdek – Místek, č. j. OR-623/2010-802-19 ze dne 31. 8. 2011 o rozšíření okruhu účastníků ve věci opravy chyby v katastrálním operátu v souvislosti se zápisem práva odpovídajícího věcnému břemeni na základě odstupní smlouvy ze dne 4. 2. 1952. Z uvedeného vyrozumění je zřejmé, že bylo doručováno mj. žalobkyni a R.M., která požádala o povolení předmětné stavby. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nevzal v potaz řízení o opravě chyby v katastrálním operátu pod č. j. OR-623/2010-802, tudíž nepostavil na jisto, zda toto řízení bylo způsobilé založit přípustnost odvolání žalobkyně s přihlédnutím k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 6 As 23/2019-21.
4. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se ztotožnil s posouzením stavebního úřadu ve věci „neúčastenství“ žalobkyně, aniž by si před vydáním rozhodnutí skutečnosti zjištěné vodoprávním úřadem ověřil, a to zejména v souvislosti se záznamem o kontrole Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě č. j. K 51/2012-34-70 ze dne 13. 4. 2012.
5. Žalovaný si podle žalobkyně neověřil, že pozemek parc. č. X je dotčen žalobou, o níž je vedeno řízení u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 17 C 120/2012 a nevypořádal se tudíž se zápisem poznámky o podané žalobě na LV č. X.
6. Žalovaný dospěl k závěru o opožděnosti odvolání žalobkyně, aniž by zmínil okamžik převzetí předmětného povolení.
7. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; odkázal na napadené rozhodnutí, když žalobní námitky se téměř shodují s námitkami odvolacími. K námitce doručení napadeného rozhodnutí připomněl, že toto bylo doručováno prostřednictvím hromadné konverzní pošty a odkázal na § 25 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

Zjištění z obsahu správních spisů

8. Z obsahu správních spisů soud zjistil, dne 22. 12. 2016 žalobkyně podala k Městskému úřadu Frýdlant nad Ostravicí žádost o obnovu řízení, přičemž v závěru své žádosti požádala o zaslání vyrozumění ve smyslu § 42 správního řádu. Řízení bylo nejprve usnesením stavebního úřadu ze dne 25. 1. 2017 zastaveno, toto usnesení však bylo k odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného. Rozhodnutím ze dne 16. 8. 2019, sp. zn. MUFO_S

1535/2019 stavební úřad žádost žalobkyně podle § 100 odst. 6 správního řádu zamítl, když podle prvostupňového orgánu žalobkyně nesplňuje podmínky pro zahájení obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu, protože nebyla a neměla být účastníkem původního řízení o povolení stavby. K odvolání žalobkyně žalovaný uvedené rozhodnutí stavebního úřadu rozhodnutím ze dne 8. 1. 2020 podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušil a řízení zastavil. Toto rozhodnutí žalovaného bylo následně zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 12. 2020, č. j. 22 A 28/2020-42 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení s tím, že žádost žalobkyně o obnovu řízení měla být s ohledem na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2008, č. j. 1 As 45/2007-48 posouzena jako odvolání opomenutého účastníka řízení.

9. Žalovaný v dalším řízení posuzoval podání žalobkyně jako odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 7. 10. 2011, zn. 17033/2011, sp. zn. MUFO_S 3221/2011 a dospěl k závěru, že je nepřipustné, neboť žalobkyně nebyla účastníkem předmětného vodoprávního řízení ve smyslu § 115 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“) a § 109 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dál jen „stavební zákon“). Zároveň žalovaný považoval pro posouzení věci za nepřiléhavý rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 6 As 23/2019-21, neboť přezkoumávané povolení bylo vydáno dne 7. 10. 2011 a nabylo právní moci dne 8. 11. 2011 a žaloba k Okresnímu soudu ve Frýdku – Místku byla podána až dne 12. 9. 2012. Závěrem žalovaný připomněl, že odvolání žalobkyně je rovněž nepřipustné pro opožděnost ve smyslu § 84 správního řádu, neboť poslednímu z účastníků řízení bylo přezkoumávané povolení doručeno dne 23. 10. 2011 a odvolání bylo podáno až dne 22. 12. 2016, tedy po uplynutí objektivní lhůty.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl u ústního jednání dne 6. 9. 2023, ke kterému se žalobkyně nedostavila a souhlasila s jednáním v její nepřítomnosti.
11. Krajský soud nepřehlédl, že žalobkyně v omluvě z nařízeného jednání současně navrhla přerušení řízení do doby skončení řízení u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 201/2022 o kasační stížnosti proti rozsudku podepsaného soudu ze dne 3. 8. 2022, č. j. 22 A 73/2021-37. Krajský soud však neshledal tento návrh důvodným, neboť v uvedeném řízení nebyly řešeny otázky, které by mohly mít vliv na posouzení nyní projednávané věci. Proto soud výrokem I. tohoto rozsudku návrh na přerušení řízení zamítl.
12. Pokud se týče vznesených žalobních námitek, musí krajský soud předně odmítnout námitku ohledně způsobu doručování, neboť žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Doložka konverze dokumentu v listinné podobě přitom obsahuje náležitosti stanovené § 25 odst. 2 citovaného zákona.
13. Krajský soud shledal také nedůvodnou námitku žalobkyně, že žalovaný nevzal v potaz při posuzování jejího účastenství řízení o opravě chyby v katastrálním operátu probíhající u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek – Místek pod

č. j. OR-623/2010-802. K tomu je třeba uvést, že v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu může katastrální úřad činit pouze základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65). V zásadě je nutné trvat na tom, že úvahy katastrálního úřadu mají směřovat pouze k posouzení, zda se v konkrétním případě jedná o zřejmý omyl či nepřesnost při podrobném měření.

14. Z uvedeného vyplývá, že v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nejsou řešeny otázky, jež by měly jakýkoli vliv na účastenství žalobkyně v předmětném vodoprávním řízení. Je irelevantní, komu svědčilo účastenství v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, neboť předmět řízení a okruh účastníků je zcela odlišný. Žalovaný proto nepochybil, pokud uvedené řízení nevzal při posuzování účastenství žalobkyně ve vodoprávním řízení v potaz.
15. Obdobně soud neshledal důvodnou námitku týkající se záznamu o kontrole Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě č. j. K 51/2012-34-70 ze dne 13. 4. 2012, neboť i tento záznam se týkal jen a pouze řízení o opravě chyby v katastrálním operátu.
16. Nelze souhlasit ani s tím, že si žalovaný neověřil, že pozemek parc. č. 190/25 je dotčen žalobou, o níže je vedeno řízení u Okresního soudu ve Frýdku – Místku. S otázkou citovaného občanskoprávního řízení a jeho vlivu na účastenství žalobkyně se žalovaný vypořádal na str. 6 - 7 napadeného rozhodnutí. Mimo jiné výslovně uvedl, že vodoprávní úřad vycházel z platného stavu ve veřejném seznamu s tím, že žalobkyně neměla v době vydání povolení ke stavbě vodního díla k němu ani k pozemku žádný hmotněprávní vztah a její vlastnická ani jiná práva nemohla být prováděním ani užíváním stavby nijak dotčena. Krajský soud se s vypořádáním uvedené otázky žalovaným v napadeném rozhodnutí ztotožňuje a v podrobnostech na něj odkazuje.
17. Důvodná není ani námitka žalobkyně směřující do závěrů žalovaného o opožděnosti odvolání žalobkyně.
18. Podle § 84 odst. 1 správního řádu, osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.
19. Z citovaného ustanovení vyplývá, že žalobkyně, i kdyby byla opomenutým účastníkem řízení z důvodů dotčení na jejích právech, musela by brojit odvoláním nejpozději ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil. Z napadeného rozhodnutí vyplývá (a uvedenou skutečnost žalobkyně nijak nerozporuje), že poslednímu z účastníků bylo napadené rozhodnutí oznámeno dne 23. 10. 2011. Jestliže tedy žalobkyně podala odvolání až dne 22. 12. 2016, je nutné jej považovat za opožděné. Na uvedeném závěru nemá žádný vliv, kdy bylo žalobkyni prvostupňové rozhodnutí (povolení stavby vodního díla) oznámeno.

Závěr a náklady řízení

20. Jelikož krajský soud neshledal důvodné žalobní námitky, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 6. září 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu